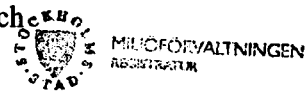

Stockholms stad, Miljö- och
Hälsoskyddsnämnden
Box 8136
104 20 Stockholm

2015-06-08

281-10448-2015

Dnr.....

Örtagubben AB /. Länsstyrelsen i Stockholms län, Enheten för överklaganden 1
angående **livsmedelslagen**

Ni ska yttra Er över innehållet i bifogade handlingar, aktbilaga 1.

Yttrandet ska vara skriftligt och ha kommit in till förvaltningsrätten **senast den 19 juni 2015**.

Använd helst bara ett sätt att svara. Handlingar kan med fördel skickas per e-post.
Adressen finns nedan.

Om Ni har några frågor kan Ni kontakta förvaltningsrätten.

Josefine Louhe, Domstolshandläggare
Telefon direkt 08-561 68002

ADVOKATFIRMAN SIGMA

INKOM
LÄNSSTYRELSEN I STOCKHOLMS LÄN

2015 -05- 07

DNR: 281-15782-2015

Länsstyrelsen i Stockholms län
Box 22067
104 22 STOCKHOLM

TILL FÖRVALTNINGSRÄTTEN

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM

2015 -05- 19

Målnr: ...1045615/m

Årtbil: ...../..... Enhet: ...../.....

ÖVERKLAGANDE

Stockholm den 7 maj 2015

KLAGANDE:

Örtagubben AB, 556393-5518
Odengatan 37
113 51 Stockholm

OMBUD:

Advokat Kennedi Samuels
Advokatfirman Sigma
Brunnsgatan 7
111 38 Stockholm

MOTPART:

Stockholms stad, miljö- och hälsoskyddsnämnden
Box 8136
104 20 Stockholm

ÖVERKLAGAT BESLUT:

Länsstyrelsens i Stockholms län beslut med beteckning
281-10448-2015.

ANGÅENDE:

Förbud mot utsläppande av livsmedel på marknaden

Såsom ombud för Örtagubben AB ("Örtagubben") får undertecknad härmed överklaga rubricerat beslut samt anföra följande.

1. YRKANDE

Örtagubben yrkar att Förvaltningsrätten, med ändring av Länsstyrelsens beslut, undanröjer miljö- och hälsoskydds nämndens i Stockholm stad beslut om saluförbud av kosttillskottet B-Stress från AllVia Clinical Strength.

2. UTVECKLING AV TALAN

2.1 Bakgrund

Miljö- och hälsoskydds nämnden i Stockholm stad ("kommunen") genomförde en inspektion den 22 januari 2015. Under inspektionen konstaterades att Örtagubben sålde kosttillskottet B-Stress från AllVia Clinical Strength. Enligt märkning ger kosttillskottet en dagsdos om 100 mg vitamin B6. Kommunen har hänvisat till att denna dos överskrider UL-värdet för vitamin B6 som ansetts säkra enligt bedömningar av Scientific Committee on Food ("SCF") vars studie publicerats i den europeiska livsmedelssäkerhetsmyndighetens ("EFSA") dokument "Tolerable Upper Intake Levels for Vitamins and Minerals". Dokumentet i sig saknar officiell status. Mot bakgrund av detta dokument har kommunen ansett att kosttillskottet inte är säkert och därför förelagt produkten med ett saluförbud.

Örtagubben överklagade beslutet till Länsstyrelsen den 13 mars 2015. Länsstyrelsen avlog överklagandet i beslut av den 16 april 2015. Länsstyrelsen börjar med att konstaterar att det går att finna EFSA:s UL-värden på Livsmedelsverkets hemsida skrivna på svenska. Det är inte rimligt eller förenligt med språklagen att hänvisa till ett arbetsdokument på det engelska språket som är på nästan 500 sidor för att dess sammanfattade rekommenderade dagsdos för olika vitaminer och mineraler är översatta på Livsmedelsverkets hemsida. Hur skall domstolen tillgodogöra sig själva studierna och forskningen i arbetsdokumentet? Kommunen har överhuvudtaget inte argumenterat för att forskningen i aktuella dokument är vetenskapligt beprövad eller ens allmänt vedertagen. Anledningen är att forskningen brister och arbetsdokumentet saknar officiell status.

Det stämmer visserligen att EFSA:s UL-värden finns utskrivna i Livsmedelverkets kontrollhandbok, vilken återfinns på hemsidan, men detta är enbart de rekommenderade UL-värdena. Det framgår således inte hur EFSA har kommit fram till UL-värdena, vilket är högst relevant då frågan berör huruvida forskningen visar att kosttillskottet är säkert eller inte. Länsstyrelsens bedömning är därför felaktig.

Vidare konstaterar Länsstyrelsen att kosttillskottet är till för förtäring och därmed är att anse som ett livsmedel och att företagarna ska ansvara för att livsmedel som denne säljer är säkra, men att kontrollmyndigheterna ändå ska ha fog för sin bedömning att så inte är fallet när beslut om saluförbud fattas. Länsstyrelsen hänvisar därefter till UL-värden som anges i EFSA:s dokument och menar därmed att kommunen har haft fog för sin bedömning att det aktuella kosttillskottet kan innebära hälsorisker för konsumenterna.

Länsstyrelsen har således inte tagit ställning till Örtagubbens invändningar vad gäller lagligheten i beslutet samt grunden för detsamma. Länsstyrelsen har inte bedömt huruvida dokumentet från EFSA kan anses utgöra satta UL-värden och inte heller huruvida det ger stöd för att kosttillskottet inte är säkert. Dokumentet är enbart en sammanfattning av forskning på området som har tolkats av SCF. Denna forskning har tolkats på andra sätt av andra myndigheter, vilket kommer att redogöras för nedan. Därtill har Länsstyrelsen inte berört att kommunen inte har gjort en egen riskutvärdering av kosttillskottet.

2.2 Beslutets ogiltighet

Då kommunen åberopat ett dokument på engelska som grund för sitt beslut får Örtagubben hemställa att förvaltningsrätten förelägger att kommunen översätter dokumentet till det svenska språket.

Enligt 10 § språklagen (2009:600) ska förvaltningsmyndigheter använda svenska språket. Kommunen har i sitt beslut hänvisat till ett engelskt dokument som inte har översatts till svenska. De delar av dokumentet som tillhandahålls på svenska kan inte anses uppfylla kravet i språklagen eftersom att den enskilde då inte har möjlighet att ta del av resonemanget som lett fram till de satta UL-värdena. Sålunda har myndigheten begått ett formellt fel varför beslutet i sig är ogiltigt.

2.3 Laglighetsprövning av kommunens beslut

Vad gäller kommunens beslut får även framföras att kommunen genom saluförbudet av kosttillskottet närmast vill fastställa ett maximivärde genom rättspraxis. Då kommunen enbart har hänvisat till SCF:s arbetsdokument "Tolerable Upper Intake Levels of Vitamins and Minerals" (bilaga 1) från 2006 och därmed ansett att kosttillskottet inte är säkert uppställer detta frågan om kommunen i praktiken vill åstadkomma ett lagreglerat maximivärde för vitamin B6. Det förekommer liknande beslut i hela landet, samtliga grundade på SCF:s dokument vari UL-värdet

ADVOKATFIRMAN SIGMA

---

för B6 rekommenderas till 25 mg/dag. En kommun saknar bemyndigande att agera på detta sätt och genom tillämpning av ett arbetsdokument fastställa maximivärden för vitaminer och mineraler. Örtagubben menar att Sverige, för det fall maximivärden på vitaminer och mineraler ska sättas, bör agera som andra europeiska länder har gjort och införa tydliga lagar för vilka maximivärden som gäller.

Då några maximivärden för kosttillskott inte kan anses fastställda i Sverige får ett livsmedel enbart begränsas om det inte är säkert. Kommunens beslut kommer innebära att det blir domstolar som ska fastställa maximivärden för kosttillskott, en uppgift som är oöverskådlig och något som lagstiftaren inte avsett.

Klaganden anser att kommunen saknar rättsligt stöd för inspektionen att meddela saluförbud med hänvisning till tvingande maximivärden för kosttillskottet B6 och kosttillskott i allmänhet. Kommunen grundar saluförbudet på Livsmedelslagen men den lagen saknar intentioner att fastställa maximivärden för enskilda kosttillskott. Kommunens beslut kommer att få stora konsekvenser för många enskilda näringsidkare och konsumenter och även påverka kosttillskottsmarknaden i stort. Kommunernas förfarande kommer att starkt begränsa konsumenters möjligheter att inhandla olika kosttillskott på den svenska marknaden. Om kommuner ska införa maximivärden genom att driva igenom beslut i förvaltningsdomstolar är det särskilt viktigt att det finns ett tydligt stöd för det i lag och förordning. Något sådant stöd går ej att utläsa av Livsmedelslagen eller andra föreskrifter och står i skarp strid med 8 kap. 2 § Regeringsformen som stadgar att föreskrifter ska meddelas genom lag om de avser t.ex. förhållandet mellan enskilda och det allmänna.

Mot bakgrund av det ovan sagda och utifrån de grundläggande intressen som grundlagen skyddar är det rimligt att tolka kommuners möjlighet att fastställa maximivärden återhållsamt och på ett sätt som inte riskerar att överskrida lagstiftarens intentioner med livsmedelslagstiftningen. Då frågan om maximivärden rymmer en rad olika aspekter, varav EU-reglering är en, och intressen måste frågan avvakta ett riksdagsbeslut eller en harmonisering inom EU.

Kommunernas resonemang, att basera saluförbud på ett icke-officiellt, engelskspråkigt arbetsdokument som dessutom är daterat till 2006, innebär att myndigheten gör en vidare tolkning av livsmedelslagstiftningen och kommunerna ger sig själva större utrymme att meddela regler om maximivärden för kosttillskott än vad lagstiftaren avsett. Kommunernas möjligheter att

meddela maximivärden för kosttillskott saknar klart lagstöd varför det rättsliga stödet för det meddelade saluförbudet brister. För att påvisa detta förhållande kan enkelt hänvisas till att Sveriges 292 kommuner i teorin kan fatta olika beslut innebärande att t.ex. B6 vitaminer om en rekommenderad dagsdos om 100 mg kan vara tillåtna i en kommun och förbjudna i en annan. Detta skulle skapa en absurd situation vilket påvisar att lagstiftning är ett krav för att genomföra regler om maximivärden för kosttillskott.

Slutligen har Livsmedelsverket inte fastställt några maximivärden på grund av insikten att myndigheten saknar rättsligt stöd för sådana åtgärder. Om Livsmedelsverket har kompetens att inse att myndigheten saknar rättsligt stöd för att fastställa maximivärden för kosttillskott måste frågan ställas; varifrån hämtar kommunerna sitt bemyndigande att fastställa maximivärden för kosttillskott?

2.4 Kommunens beslut i princip verkningslöst

För det fall att kommunens beslut om saluförbud för B6 vitaminer om 100 mg/dag genomförs är beslutet begränsat till det aktuella kosttillskottet. Förvaltningsdomstolar har endast att pröva huruvida det aktuella kosttillskottet är säkert enligt Livsmedelslagen. Förvaltningsdomstol saknar möjlighet att fastställa maximivärden för B6 vitamin. Detta föranleder en del frågeställningar. Om klaganden t.ex. sänker B6 vitaminet till 80 mg/dag, eller rekommendationen att inta en tablett med 100 mg/fyra dagar krävs det ett nytt beslut om saluförbud och en ny prövning i domstol. Lägg därtill det tusentals olika kosttillskott som finns på marknaden och det är lätt att förstå att det blir omfattande prövningar i landets förvaltningsdomstolar som ska pröva olika kosttillskotts säkerhet. Det är orimligt av kommunerna att förvänta sig att förvaltningsdomstolarna ska fastställa maximivärden för alla vitaminer och mineraler.

Lägg därtill på EU-aspekten. Det är inte svårare för en svensk konsument än att gå in på en engelsk återförsäljares hemsida och beställa B6 vitamin med upp till 500 mg/dag (bilaga 2, utdrag från Amazons hemsida). Kommuner saknar alla möjligheter att förbjuda intaget och dessa inköpta kosttillskott från andra EU-länder. Kommunens beslut begränsar endast svenska företags konkurrenskraft gentemot andra EU-bolag.

2.5 Gällande lagstiftning

Av 6 § livsmedelslagen (2006:804) kan utläsas att om det behövs för att skydda människors liv eller hälsa eller annars för att tillgodose konsumentintresset, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter eller i det enskilda fallet besluta om förbud eller villkor för handhavande, införsel till landet eller utsläppande på marknaden av livsmedel.

Liknande bestämmelse återfinns i förordning 178/2002, som är direkt tillämplig som lag i Sverige, och uppställer de allmänna kraven och principerna för livsmedelslagstiftningen inom EU. Enligt artikel 14.1 i förordningen ska inte livsmedel som inte är säkra kunna släppas ut på marknaden. Av artikel 14.2 framgår att livsmedel ska anses som icke säkra om de är skadliga för hälsan eller otjänliga som människoföda. Vidare går att utläsa att prövningen för att fastställa om ett livsmedel inte är säkert ska följa ett väl utarbetat system. Myndigheterna ska beakta livsmedlets innehåll, konsumenternas normala användningsförhållanden och den information som ges till konsumenterna både via etikettmärkning och annan information som konsumenterna har allmän tillgång till om hur en enskild kan undvika särskilda skadliga effekter på hälsan.

I artikel 7 i förordningen aktualiseras den så kallade försiktighetsprincipen. EU-domstolen har i C-192/01 (Kommissionen mot Danmark, punkt 48) uttalat följande om principen: ”Ett förbud mot saluföring, vilket för övrigt är det mest restriktiva hindret i handeln med produkter som lagligen tillverkat och saluförts i andra medlemsstater, får endast antas om en verklig risk för folkhälsan är tillräckligt styrkt genom de senaste vetenskapliga rön som finns tillgängliga då beslut om ett sådant förbud fattas. Den riskbedömning som medlemsstaten i detta hänseende är skyldig att utföra ska omfatta en bedömning av sannolikheten av att tillsatser av olika näringsämnen i livsmedel får skadliga effekter på folkhälsan samt av hur allvarliga dessa eventuella effekter är.”

Artikel 14.8 uppställer möjligheter för en medlemsstat att reglera utsläppandet av livsmedel genom satta maximivärden. Denna bestämmelse ska dock inte tillämpas på kosttillskott eftersom kosttillskott är särskilt reglerade i direktiv 2002/46. Direktivet avser att harmonisera medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott och har implementerats genom livsmedelsverkets föreskrift LVFS 2003:9. Direktivet reglerar möjligheterna att fastställa maximivärden för vitaminer och mineraler i kosttillskott och anger att detta får anses vara en genomförandeåtgärd av teknisk art och därför bör anförtros åt kommissionen. Då detta inte har skett behåller medlemsstaterna sin kompetens att tillämpa nationella bestämmelser så länge som kommissionen

inta har antagit några maximivärden. Livsmedelsverket har inte antagit några maximivärden med vetskapen om saknad bemyndigande varför myndigheten uttryckt att Livsmedelsverket avser invänta kommissionens beslut.

2.4 Kosttillskottens säkerhet

När det gäller att bedöma om ett livsmedel är säkert ska myndigheterna beakta kosttillskottets innehåll, konsumenternas normala användningsförhållanden och den information som ges till konsumenterna både via etikettmärkning och annan information som konsumenterna har allmän tillgång till om hur en enskild kan undvika särskilda skadliga effekter på hälsan. I det nu aktuella ärendet har kommunen inte genomfört någon riskutvärdering överhuvudtaget. Istället har kommunen uteslutande hänvisat till ett s.k. UL-värde i SCF:s dokument "Tolerable Upper Intake Levels for Vitamins and Minerals". UL värdena är inte fastställda av SCF eller EFSA, vilket framgår av dokumentet att det inte utgör ett officiellt ställningstagande från vare sig EFSA:s sida eller från kommissionens sida. Avsikten med SCF:s dokument är inte att det ska användas som ett generellt maximivärde på det sätt som kommunen gör gällande.

Därtill framkommer det av SCF:s dokument att det fastställda UL-värdet för vitamin B6 till stor del grundar sig på en studie utförd av Dalton och Dalton från 1987. Denna studie har blivit hårt kritiserad, vilket även framgår i SCF:s dokument: "This study has been severely criticized because of its design; all subjects received vitamin B6 and the comparisons were between those who did, and those who did not report adverse effects. The adverse effects may have predated treatment with B6. The only evidence for cause and effect relates to the consequence of stopping or not stopping intake, and correlations with duration of intake". Eftersom kommunen anser sig ha rätt att fatta beslut baserade på engelskspråkiga dokument utan att översätta dem till svenska får undertecknad använda samma metod varför texten ovan inte översätts till det svenska språket.

Kommunen har i sitt beslut anfört att ett intag om 100 mg/dag av vitamin B6 skulle vara en skadlig dos. Kommunen har dock inte visat på ett underlag som stödjer detta antagande utan enbart hänvisat till SCF:s dokument vari riktvärdet för B6 anges till 25 mg/dag. Klaganden får å sin sida hänvisa till rapporten Vitamin and Mineral Safety framtagen av "Council for Responsible Nutrition" ("CRN") och "International Alliance of Dietary/Food Supplement Associations" (bilaga 3). På sidan 74 i rapporten går att utläsa att studien utförd av Dalton och Dalton (1978) ansågs vara så bristfällig att Institute of Medicine ("IOM") bortsåg från denna i sin

ADVOKATFIRMAN SIGMA

---

riskbedömning för att fastställa ett UL-värde för vitamin B6. Studien kunde inte uppvisa några symptom som var dosrelaterade, men den uppvisade symptom som var tidsrelaterade. Detta skulle kunna utsträckas så pass att det ledde till slutsatsen att även otillräckliga doser av vitamin B6 skulle kunna vara "giftiga" om de tagits tillräckligt länge. Studien var således så bristande i sitt utförande att den helt bortsågs ifrån. Det är i mångt och mycket denna studie som ligger till grund för kommunens beslut.

Därtill får påpekas att det i samtliga övriga studier som sammanställts i både rapporten från CRN och SCF:s dokument inte har påvisats några fall av biverkningar vid intag av vitamin B6 vid lägre doser än 200 mg/dag, och då enbart i enskilda fall. Särskilt får hänvisas till Cohen och Bendichs (1990) som konstaterade att kliniska doser om mindre än 500 mg/dag är säkra under en period om 6 år. Även Schaumberg and Berger (1984) konstaterade detta. Detta styrks även av Bernstein (1990) som gjorde en studie på 70 patienter under 5 år med doser på 100-150 mg/dag. Han kunde inte konstatera något fall av toxicitet.

För det fall biverkningar har rapporterats vid intag av B6, främst i form av neuropati, så har studier visat på att biverkningarna går tillbaka efter avslutat intag av B6, jfr Albin et al. (1987), Albin and Albers (1990) samt Santoro et al (1991).

Nämnas bör även att det i studierna som påvisat biverkningar vid doser om 200-500 mg/dag har gjort detta först efter ett längre intag om 12 månader eller mer. När det gäller vitamin B6 är det inte enbart dosen som är relevant för om biverkningar uppstår utan även under hur lång tid dosen intas. Kommunen har här inte beaktat att B-Stress inte är till för att ätas dagligen för resten av livet utan är ett kosttillskott som ska användas vid tidpunkter då ett extra tillskott av B6 behövs, exempelvis vid stress. Kosttillskottet ska ätas under en period av 3-6 månader och inte under så långa perioder som har förekommit i studierna.

Sammanfattningsvis kan av refererade studier således utläsas att biverkningar uppstår först vid intag högre än 600 mg/dag, men att det i vissa undantagsfall kan förekomma vid doser så låga som 300-500 mg/dag om dessa intas under en längre period än 12 månader. Det finns dock inga studier som rapporterar biverkningar redan vid så låga doser som 100 mg/dag. Detta stöds även av att IOM, då de bortsåg från Dalton och Dalton (1987), kom fram till att inga biverkningar rapporterats för intag lägre än 200 mg/dag. IOM dividerade sedan detta med en

säkerhetskoefficient på 2 och fastställde att en säker dos av vitamin B6 är 100 mg/dag under en obegränsad tid.

Vidare får tilläggas att Läkemedelsverket har godkänt vitamin B6 som receptfritt läkemedel med dosering upp till 240 mg/dag. Läkemedlet säljs under läkemedelsnamnet Pyridoxin Recip (bilaga 4). I produktresumén och bipacksedeln finns angivet att det inte finns några rapporterade biverkningar för doseringarna 40-240 mg/dag. Denna produkt kan köpas receptfritt på apotek och i handel utanför apotek. Det framstår som ett mycket märkligt agerande från kommunens sida att hävda att ett kosttillskott överstigande 25 mg/dag inte skulle vara säkert när Läkemedelsverket har godkänt en receptfri dosering som är nästan tio gånger högre där några biverkningar inte förekommer.

Om länsstyrelsen, trots ovan anförda, inte skulle dela bedömningen att B-Stress ska bedömas som säkert är kosttillskottet ändock inte att bedöma såsom icke säkert utan faller istället under en tredje kategori, att det på grundval av det vetenskapliga underlaget inte går att fastställa om kosttillskottet är säkert eller inte. Detta beror på att vitaminer och mineraler i och för sig är säkra att äta, men på det tillgängliga vetenskapliga underlaget är det inte möjligt att exakt fastställa var gränsen går. Det aktualiserar försiktighetsprincipen.

Enligt praxis innebär försiktighetsprincipen på folkhälsoområdet att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i vissa fall måste kunna vidta skyddsåtgärder utan att det fullt ut visas att det föreligger risker för folkhälsan och hur allvarliga dessa risker är. Föreligger det inte någon risk för folkhälsan är det oproportionerligt att göra försiktighetsprincipen gällande. Därvidlag är det av stor betydelse för länsstyrelsens prövning att B-Stress, som förbudet avser, har funnits på marknaden under många år och har kunnat användas i enlighet med sina instruktioner utan att ge upphov till några biverkningar eller skador. Att kosttillskottet kunnat användas under så pass lång tid utan biverkningar innebär i sig att det är visat att det är säkert. Det kan dessutom tilläggas att vitamin B6 är livsnödvändigt för att kroppen ska fungera optimalt och kallas även ibland för "fertilitetsvitaminet" då brist på densamma kan leda till infertilitet. Då många konsumenter idag inte får i sig tillräckligt med vitamin B6 genom en allsidig och näringsrik kost blir intaget av vitamin B6 i form av kosttillskott i princip livsnödvändigt.

Vidare har EU-domstolen uttalat följande om försiktighetsprincipens tillämpning: "För en korrekt tillämpning av försiktighetsprincipen krävs, för det första, att de eventuella negativa

följderna för hälsan av den föreslagna tillsatsen av näringsämnen kan identifieras och, för det andra, en utförlig värdering av risken för hälsan grundad på de mest tillförlitliga vetenskapliga uppgifter som finns tillgängliga och på de senaste resultaten av den internationella forskningen” (C-192/01 *Kommissionen mot Danmark*, punkt 51)

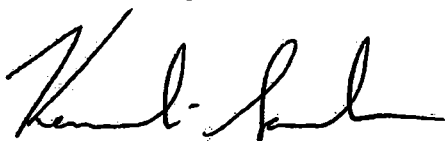
Om försiktighetsprincipen ändock ska tillämpas ska beaktande av den unionsrättsliga proportionalitetsprincipen ske. Detta innebär att den åtgärd som vidtas med stöd av försiktighetsprincipen måste stå i relation till det mål som ska uppnås. Om det är tillräckligt med en lindrigare åtgärd än ett saluförbud så ska den lindrigare åtgärden tillämpas. Åtgärderna får inte begränsa handeln mer än vad som är nödvändigt för att uppnå den höga hälsoskyddsnivå som valts i gemenskapen.

EU-domstolen har härvid uttalat sig om lämpligheten av märkning, som ger konsumenterna upplysningar om de berikade livsmedlens art, vilka ingredienser som ingår däri samt deras egenskaper, vilket kan möjliggöra för konsumenter som skulle kunna utsättas för ett alltför högt intag av ett näringsämne som tillsatts i deras livsmedel att själva avgöra om de ska konsumera dessa. (C 24/00, *kommissionen mot Frankrike* punkt 75)

3. SAMMANFATTNING

Örtagubben menar således att det inte överhuvudtaget föreligger något rättsligt stöd för kommunens möjligheter att anta maximivärden för kosttillskott. Det skulle i dagsläget leda till oanade konsekvenser varför det ankommer på riksdagen att utreda eventuella maximivärden på kosttillskott. Inte heller föreligger vetenskapliga studier för antagandet att kosttillskottet B-Stress skulle orsaka sådan allvarlig risk för allmän hälsa vilken skulle rättfärdiga ett saluförbud i Sverige. Sammanfattningsvis är kommunens beslut grundlöst och felaktigt varför Länsstyrelsen skall undanröja beslutet.

Stockholm dag som ovan.

Kennedi Samuëls
Advokat